

RUBAİ MISRALARINDA HİKMET DAMLALARI (29)

ŞAİR ALİ ÖZDOĞAN

ARTIK KABİR GÖRÜNDÜ

Aman artık anladık bak bildi ya seni halk
Artık kabir göründü bir vakit namaz'a kalk

AH MECAZ...

Hayâlin midir beni şâd ü handân edecek
Vuslat ya kâbil değil ya da bir gün bitecek
Bilirmisin bî vefâ aşk bu dâim sürececek
Vuslat ya kâbil değil ya da bir gün bitecek

ÇOK SÜRMEĞİ NEŞE-İ DEM

Meğer firkatla âlûde çok sürmedi neşe-i dem
Gitti düğâh ü segâhe figân eyledi kemânem
Ah ben nidem nasıl idem eşk'le dolup taştı dîdem
İmdi gamm'a müptelâyem bî hevâyem bî zemânem

AH SEVGİLİ SÖYLE

Ah sevgili söyle sen yar mısın yâre misin
İftiraktan yâre çok yâreye çâre misin
Sems-i seyyâre misin güne mehpâre misin
Bin firaktan yâre çok sen de bîçâre misin

GÜNE SIĞAN OLMAZ SEVGİ

Gel güldürme beni âşık güne sığan olmaz sevgi
Aşk bu değil bil bulaşık nurânîdir solmaz sevgi
Nefes gibidir alınır huzur-u ruhdur kalınır
Taklid olan tez çalınır kirli kalbe dolmaz sevgi

NE SANAT BU YARABBİ

Ne sanat bu ya Rabbi ne âsâr-ı nâdide
Basiretle baktır da çağlasın iki dîde
Dîde'den kalbe gitsin bu sırât-ı ferah-nâk
Şol lezâiz'den leziz zikri dâim kıl dilde

YARABBİ KORU BENİ

Uğraşamam kimsenin kusurlarıyla
Mahpusmuyam çevrilem nef's surlarıyla
Yârabbi koru beni aşk nurlarıyla
Kuranının zikrinde ben mest olayım
Ol ebedin aşkıyla sermest olayım

FARAZA

Faraza çıkırsa meclise şol âdemin bir dürüstü
Eleştirir bin boşboğaz kimisi gösterir büstü
Kimisi savsaklar durur elbiseyi başı üstü
Tamam yahu tamam yetti âdem de gelmeden küstü

İLTİMAS

Kendi elinle kıydın ya hep istedin iltimas
İltimas istenen yerde olur şeytanla temas
Suçlu kim şimdi sen söyle gitti elmas liyakat
Gitti gideli liyakat kalmadı ruhta tâkat
Ya çıkar içinden gönder bul dürüst yiğitleri
Ya kandırsın dursun seni her zamanın itleri

BUNALMIŞ MİLLETİM

Gör bunalmış milletim ah derdi çok her ferdinin
Hiç düşünmez bî haberdar çâresinden derdinin
Şol liyâkat hançerinden yâreler hep kendini
Görmüyor hayret ne dersin görmüyor pis fendini

KÂLİMİZ

Şol siyaset bozdu zanneyler misin sen halimiz
Ben inanmam halimizden bin rezildir kâlimiz
Pis yalanlar saldı nefsten sardı şeytan milleti
Gitti erdem vü fazilet çekti hâlet zilleti
Şimdi ağlar amma saklar bilmiyormuş derdini
Kim gelir hiç kimse gelmez tez düzeltsin ferdini

DÜRÜST YOK MU HİÇ

Nerde dürüst yok mu hiç sahteciden el aman
Her yere girmiş rezil sapla karışmış saman
Kâm ona mevki makam yer ha babam onca hak
Topluca vursak dayak ah ne yaman ah yaman

AH MECAZ!..

İnciniyor kılma gönül bî huzur
Yâre-i dil onmayacak yâre gör
Sevgiliden nazda aranmaz kusur
Amma şu dîl yârelenir çâre zor

YALANINA YALAN KATAR

Yalanına yalan katar meslek etmiş asıllır
Siyaseti maden bilmiş kandırmaya tiryâki
Bin gasp ile hâlâ güler utanmadan kasılır
Millet tuh dese yüzüne budur onun tiryâkı

BU NE HALDİR

Nicedir görmeyenin gözleri âmâ sayılır
Bu ne haldir ne bu işret ne vebâdır yayılır
Nereden geldi bu zillet adı çağdaş rezilin
Hani hikmet hani minnet bağırın nâs ayılır

AH MECAZ!..

Seviyormuş gibi yapsan yine kalbimde yerin
Kaderin nakşu inan aşk ne derin ah ne derin
Sanıyorsun şu seven kalb-i perîşân eserin
Kaderin nakşu inan aşk ne derin ah ne derin

YÜZÜNÜN ASTARI GİTMİŞ

Ne edep var ne hayâ var dili sarkmış bağı yok
Yüzünün astarı gitmiş deri yok debbağı yok
O hamiyet! perisinden geri dur sol sağı yok
Yüzünün astarı gitmiş deri yok debbağı yok

KÜFÜRBAZ

Tarihime küfreden sen edepsiz küfürbaz
Binlerce tükrük gelse o rezil yüzüne az
Sana köpek diyemem o da almaz senden haz
Vatandaşına küfret git gavura eyle naz

KÖR OLMUŞ AYDIN...

Gerçeklere kör olmuş kor olasıca aydın
Afrika'ya bakmadın ah keşke olmayaydın
Zulmedilen canları hayvanlardan mı saydın
Sömüren batı için insanlığından caydın

MUKALLİT

Geçmişine bak utan ecnebi mukalliti
Kendini unuttun mu ne bu frenk taklidi
Nasıl satıldın bilmem oldun batının iti
Ah yazık olsun sana haram ananın sütü

ÖLÜM YARASI

Bizim aydınlar kör ya görmez toprak kapkara
Oysa ölüm beşerde var olan büyük yara
Buz gibi erir günler bir dem vermeden ara
Gel aydın sende mum yak şu kapkara mezara

FİRAKIN ATEŞİ

Bin firâkın âteşinden şol derûnum yandı gör
Fânilerden çek elin sen Hakka doğrul gül gönül
Cümle mevcûd emr için tesbih idüp canlandı gör
Fânilerden çek elin sen sen de zikret gül gönül

EMR-İ HAK

Emr-i hakla zerrât eyler vücûd içre deverân
Hak emrine kör şu nâdân insan eyler feverân
Hizmettedir ona koşar cümle mevcûdat her an
Ah kör olmuş nâdân insan görmez eyler feveran

KALPLER MÜŞTAK SANA

Kalpler her an müştak sana iştiyâk vü hasrettedir
Gönül aşkınla yanar ah nefs-i nâdân kesrettedir
Ne bârika-i hakikat perdelenmez âyan elbet
Nîyazından şâddır îbâd cümle ruhlar lezzettedir